

ବନାମ

ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ବି. ପି. ସିହ୍ନା, ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର ଏବଂ

କେ. ଏନ୍. ଖାଞ୍ଜୁ, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ- ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ- ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଶ୍ରମିକ-
ଆନ୍ତୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ଛୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ କି- ଶ୍ରମିକ, ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା
ଆବଶ୍ୟକ- ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 (14/1947)ର ଧାରା ଗୁଡିକ 2 (k), 10 ଏବଂ 36.

ହୋଟେଲ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉପୁଜିଥିଲା ଯାହାକୁ,
ଏକ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ବିଚାରାଳୟ ପଠାଯାଇଥିଲା । ହୋଟେଲ ବିଚାର ପାଇଁ
ପଠାଯାଇଥିବା ଆଦେଶର ଅନୁକୂଳ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଏହା ଥିଲା ଯେ ବିଚାରାଳୟ
ଆଦେଶଟି, ଭାରତୀୟ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ ସଙ୍ଘକୁ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ,
ହୋଟେଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର କେତେ ଶ୍ରମିକ ଏହି ବିବାଦରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ତାହା
ସୂଚିତ ନକରିବା କାରଣରୁ ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶଟି ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଯେ ବିଚାରାଳୟ ଆଦେଶଟି ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସକ୍ଷମ ଥିଲା ଯେତେବେଳେ
ବିବାଦର ପକ୍ଷ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟଥା ବୈଧ ଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗଟି
କେବଳ ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ଅକ୍ଷମ ହୁଏ ନାହିଁ ଯେ, ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ
ବିବାଦରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଏହି ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯିବ । ସଂଘର ନାମ
ଯୋଡ଼ାଯିବା କେବଳ ସୁବିଧା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଥିଲା, ଯାହାଦ୍ଵାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣିପାରିବ ଯେ
ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ କାରବାର କରିବା ସମୟରେ ଏହା କାହାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ଉଚିତ୍; ଯାହା
ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାରେ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ
ହେବାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଅନାବଶ୍ୟକ
ହେବ ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦଟି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା କିଛି ଶ୍ରମିକମାନେ ଯେଉଁମାନେ
କି ସେହି ବିବାଦ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିଥାଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ଅବସ୍ଥା ଭଳି ସାଧାରଣ ବିଷୟ ସହ

1959

ପରିଚାଳକ, ହୋଟେଲ

ଇମ୍ପେରିଆଲ୍

ବନାମ

ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ

ଅନ୍ୟମାନେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଖାଣ୍ଡୁ

ଜଡ଼ିତ । ଯେଉଁଠାରେ ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ବରଖାସ୍ତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ବିବାଦ ଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହେବ ।

ମାଡ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସି. ପି. ସାରଥୀ, [1953] ଏସ୍. ସି. ଆର୍. 334, ମାମଲା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 291/1956 ।

ଦେଖାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 189- D/ 1955 ରେ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସର୍ଜିଟ୍ ବେଞ୍ଚଙ୍କର ନଭେମ୍ବର 25, 1955 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶେଷ ଆବେଦନ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଜୟ ଗୋପାଳ ସେଠୀ, ଜେ. ବି. ଦାଦାଚାଞ୍ଜି, ଏସ୍. ଏନ୍. ଆକ୍ଷଲେ, ରାମେଶ୍ଵର ନାଥ ଏବଂ ପି. ଏଲ୍. ଭୋହରା ।

ଆର୍. ଏଚ୍. ଧେବର ଏବଂ ଟି. ଏମ୍. ସେନ୍, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1ଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଜି. ଏସ୍. ପାଠକ, ଜି. ପି. ନାୟାର ଏବଂ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ଶର୍ମା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3ଙ୍କ ପାଇଁ ।

1959, ମେ, 13ରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଖାଣ୍ଡୁ - ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା 133 (1) (a) ଏବଂ (c) ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜାବ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଏହି ଆବେଦନଟି ଆମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଛି । ଆବେଦନକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ସ୍ଥିତ ହୋଟେଲ ଇମ୍ପେରିଆଲ୍ ର ପରିଚାଳକ (ଏହା ପରେ ହୋଟେଲ କୁହାଯାଏ) ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଦିଲ୍ଲୀର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ, ଦିଲ୍ଲୀର ଅତିରିକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ, ଏବଂ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ କର୍ତ୍ତା ଶାହନଶାହି, ତାହନୀ ଚୌକ ହୋଟେଲର ଶ୍ରମିକ ସଂଘ । ପ୍ରତିସ୍ପନ୍ଦିତା କରୁଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା ହେଉଛନ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 (ଏହା ପରେ ଏହାଙ୍କୁ ସଂଘ କୁହାଯାଏ) । ଅକ୍ଟୋବର 1955 ରେ ହୋଟେଲ ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା । ଦିଲ୍ଲୀର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅକ୍ଟୋବର 12, 1955 ରେ ଏହାକୁ ଏକ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶର ଅଂଶ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ରହିଛି -

" ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଶ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଦିଲ୍ଲୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, ସଂଶୋଧିତ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 ର ଧାରା 12 (4) ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏକ ରିପୋର୍ଟରୁ, ଏହା ପ୍ରତୀକ୍ଷାମାନ ଯେ ଇମ୍ପେରିଆଲ୍ ହୋଟେଲ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ହୋଟେଲ କର୍ମଚାରୀ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରୁଥିବା, କଟ୍ରା ଶାହନଶାହି, ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ଦିଲ୍ଲୀ ସଂଘ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ବିଦ୍ୟମାନ; ଏବଂ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟର ବିଚାର ଆଧାରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଦିଲ୍ଲୀର ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ, ବିବାଦଟିକୁ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ ।"

ତା 'ପରେ ବିବାଦଟିକୁ, ଦିଲ୍ଲୀର ଅତିରିକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବାର ଆଦେଶଟି ଅନୁସରଣ କରେ, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରେରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହାର ତୁରନ୍ତ ପରେ ହୋଟେଲଟି ବିଚାରଣ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶକୁ ବିଭିନ୍ନ ଆଧାରରେ ଆହ୍ୱାନ କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଟି ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଭେମ୍ବର, 25, 1955ରେ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ହୋଟେଲ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନୁମତି ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଜାନୁଆରୀ, 13, 1956 ରେ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିଲା । ହୋଟେଲ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ 27 ଫେବୃଆରୀ 1956 ରେ ଅତିରିକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକାରୀ ନିକଟରେ ଚାଲୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ଛଗିତାଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଏହିପରି ଭାବରେ ଏହି ବିବାଦ ଯାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ନିଆଯାଇ ପରିଥାନ୍ତା ତାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଅଛି ।

ହୋଟେଲ ତରଫରୁ ଉଠାଯାଇଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଯୁକ୍ତିଟି ହେଉଛି ଯେ ବିଚାରଣ ପ୍ରେରଣଟି ଅକ୍ଷମ ଏବଂ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ ଦୁଇଟି ଆଧାରରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି; ଯଥା, (1) ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମ 1947 (ଏହା ପରେ ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମ କୁହାଯାଏ) ଅନୁଯାୟୀ ସଙ୍ଘକୁ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏକ ପକ୍ଷ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏବଂ (2) ଏହା ହୋଟେଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ତିରିଶଟି ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର 480 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେଜଣ ବିବାଦରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ତାହା ସୂଚିତ କରିନଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରେରଣଟି ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା । ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଆଧାରରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ "ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ" କୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (k) ରେ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି, ସେଥିରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ବିବାଦ କିମ୍ବା ମତଭେଦ, ଯାହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ଅଣ-

1959

ପରିଚାଳକ, ହୋଟେଲ

ଇମ୍ପେରିଆଲ୍

ବନାମ

ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ

ଅନ୍ୟମାନେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଖାଣ୍ଡୁ

ନିଯୁକ୍ତି କିମ୍ବା ନିଯୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିଷୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । "ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 (1) ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କିଛି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ମତ ଥାଏ ଯେ ଏକ ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ବିଦ୍ୟମାନ ଅଛି କିମ୍ବା ବିବାଦକୁ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ବିଚାର କରାଯାଏ । ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଏହା ଅସ୍ପୀକାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ହୋଟେଲ ଏବଂ ଏହାର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଏତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲା ଯେ ହୋଟେଲ ଅକ୍ଟୋବର, 7, 1955 ରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିଃସନ୍ଦେହ ଯେ ଏହି ବିବାଦ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରମ ଅବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିନିୟମ 10 (1) ଅନୁଯାୟୀ ବିବାଦକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ରହିବ । ହୋଟେଲର ପ୍ରତିବାଦ, ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ବିଚାରପ୍ରେ ପ୍ରେରଣାଟି ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଥିବାରୁ ଅକ୍ଷମ ଅଟେ । ଆମେ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶକୁ ସ୍ଥିର କରିଛୁ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରଣାଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିବାଦର ଦୁଇ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ସୂଚିତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, (1) ହୋଟେଲର ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଏବଂ (2) ହୋଟେଲରେ ନିଯୁକ୍ତ ଶ୍ରମିକ । ତଥାପି, ଆପଣ ହେଉଛି ଯେ "ହୋଟେଲ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ, କଟରା ଶାହାନସାହି, ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ଦିଲ୍ଲୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଯାହା ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶରେ ଦେଖାଯାଏ, ତାହା ଏହାକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କରିଥାଏ, ଏବଂ ସଫଳତା ବିବାଦରେ ଏକ ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରେ । ଆମ ମତରେ ଏହି ପ୍ରତିବାଦଟି ଏକ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ବିଷୟ ଅଟେ, ଯାହା ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶର ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିନଥାଏ । ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁ ବିବାଦକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ତାହା ନିଯୁକ୍ତିଦାତା ଅର୍ଥାତ୍ ହୋଟେଲର ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଏହାର କର୍ମଚାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏହାର କର୍ମଚାରୀ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । "ହୋଟେଲ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ, କଟରା ଶାହାନସାହି, ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ଦିଲ୍ଲୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ଯୋଗ କେବଳ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଜାଣି ପାରିବ ଯେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବା ସମୟରେ କାହାକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଶ୍ରମିକମାନେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି, ଏପରି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପକ୍ଷ

ହେବା ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଏହା ବାରଣ କରିନଥିଲା । ଅଧିନିୟମ ଧାରା 36 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ କୌଣସି ବିବାଦରେ ପକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଶ୍ରମିକ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ (a) ଯେଉଁ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ସେ ସଦସ୍ୟ, ସେହି ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କିମ୍ବା (b) ଯେଉଁ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ସେ ସଦସ୍ୟ, ସେହି ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ମହାସଭା ର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ; କିମ୍ବା (c) ଯେଉଁଠାରେ ଶ୍ରମିକମାନେ କୌଣସି ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି, ସେହି ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କୌଣସି ଅଧିକାରୀ କିମ୍ବା ଶ୍ରମିକ ଜଣକ ନିଯୁକ୍ତ ଥିବା ଶିକ୍ଷପ୍ରତିଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ରମିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିବ । ତେଣୁ ବାସ୍ତବରେ, ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶରେ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଥିବା ଶବ୍ଦ ଗୁଡ଼ିକ କର୍ମଚାରୀ ମାନଙ୍କ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କାହା ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ ବିଷୟର ସୁଲଭତା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଆମ ମତରେ ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣକୁ ଅଯୋଗ୍ୟ କରେ ନାହିଁ । ଆହୁରି ଆପଣ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ଶ୍ରମିକ ,ଯେଉଁ ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର ସଦସ୍ୟ ଥିବେ, ତାହାର ଜଣେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ପ୍ରେରଣଟି ବାଣିଜ୍ୟ ସଂଘର କୌଣସି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନକରି କେବଳ ସଂଘ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ । ଏହା ଆମ ମତରେ ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ବିଷୟ ଉପରେ ଆଉ ଏକ ପ୍ରୟୋଗ, କାରଣ ସଂଘ ଏକ ଜୀବନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନ ଥିବାରୁ କେବଳ କିଛି ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ନିକଟକୁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପଠାଯାଇପାରିବ ଯେପରିକି ଏହାର ସଭାପତି କିମ୍ବା ସଚିବ ଏବଂ ସେହି ଅଧିକାରୀ ଯିଏ ପ୍ରକୃତରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରିବେ । ଆମ ମତରେ ବୈଧ ଥିବା ସନ୍ଦର୍ଭଟି, କେବଳ ଏଥିପାଇଁ ଅକ୍ଷମ ହୁଏ ନାହିଁ କାରଣ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ଯେ ବିବାଦରେ ଶ୍ରମିକମାନେ ଏହି, ଏବଂ କେବଳ ଏହି ସଂଘ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯିବେ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେ ସୂଚାଇ ପାରିବା ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆମେ ପାଇଥିବା ଅଧିକାଂଶ ବିଚାରାଳୟ ପ୍ରେରଣ ସାଧାରଣତଃ ଏହି ରୂପରେ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାର କାରଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ଜଣାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କାହା ନିକଟକୁ ପଠାଯିବ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛୁ ଯେ ପ୍ରେରଣଟି କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହେବ ଯେ ଏଥିରେ "ହୋଟେଲ କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ, କଟରା ଶାହାନସାହି, ଚାନ୍ଦନୀ ଚୌକ, ଦିଲ୍ଲୀ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ଵ କରାଯାଇଥିବା ପରି" ଶବ୍ଦ ଯୋଡାଯାଇଛି ।

1959

ପରିଚାଳକ, ହୋଟେଲ

ଇମ୍ପେରିଆଲ୍

ବନାମ

ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ

ଅନ୍ୟମାନେ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଖାଣ୍ଡୁ

ସମାନ ଭାବରେ, ଆମେ ପ୍ରତିବାଦର ଅନ୍ୟ ଆଧାରରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଦେଖୁନାହିଁ, ଯଥା, ପ୍ରେରଣାଟି ଖରାପ କାରଣ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରି ନାହିଁ ଯେ ଚିରିଶାରି ଭିନ୍ନ ବର୍ଗର 480 ଜଣ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଜଣ ବିବାଦରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ । ଆମ ମତରେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ହେବ, ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦଟି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନିୟୁକ୍ତି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ କିମ୍ବା କିଛି ଶ୍ରମିକମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ସେହି ବିବାଦ ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିଥାଇପାରନ୍ତି ଲାଭ ଶ୍ରମ ଅବସ୍ଥା ଭଳି ସାଧାରଣ ବିଷୟ ପରି ଜଡ଼ିତ ବିଷୟ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବିବାଦ ସଂଘ ହାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ, ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ବାଞ୍ଛନୀୟ ହୋଇପାରେ । ଏହି ମାମଲାରେ, ବିବାଦ ସେହି ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବରଖାସ୍ତ ଆଦେଶର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ନାମ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣା କ୍ରମରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସି. ପି. ସାରଥ୍ (')ମାମଲା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା, ଯେଉଁଠାରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଆଧାରରେ ଏକ ପ୍ରେରଣାର ଯୋଗ୍ୟତା ଉପରେ ସମାନ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରେରଣାଟି ଏହି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଥିଲା: "ଯେହେତୁ କିଛି ବିଷୟକୁ ନେଇ ମାନ୍ଦ୍ରାସ ସହରରେ ସିନେମା ଚଳି ଗୁଡ଼ିକର ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି; "ଏବଂ ଯେହେତୁ ମାନ୍ଦ୍ରାସର ମହାମହିମ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ଉକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ପଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ;

ଏହା ପରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣା ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପ୍ରେରଣା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ତେବେ ଆଦେଶଟି ଏହା ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ "ଶିଳ୍ପ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ, ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ, ଏହାଙ୍କ ହାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଅନୁସନ୍ଧାନର ମାର୍ଗଦର୍ଶକରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିପାରିବ, ଏବଂ ତା" ପରେ ଉକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଉପରେ ବିଚାର କରିପାରିବେ । "ଶ୍ରମ ଆୟୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆଦେଶର ନକଲ ସମ୍ପୃକ୍ତ ସିନେମା ଚଳିଗୁଡ଼ିକର ପରିଚାଳନାକୁ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ "1947 ମସିହାର ଶିଳ୍ପ ବିବାଦ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 10 (1) ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରେରଣାଟି କେବଳ ଏହି କାରଣରୁ ଅବୈଧ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଏଥିରେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇ ନଥିଲା " ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ "ଏହି ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ

ଆଧାରରେ ଏହା ଏକ ଶିକ୍ଷା ବିବାଦ ବୋଲି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା ପାଇଁ ସରକାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିବାଦର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଜ୍ଞାନ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଏହା ଛଟେଲ କିମ୍ବା ପୁନଃସ୍ଥାପନ ବିଷୟ ସହିତ ଜଡ଼ିତ। କିନ୍ତୁ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଧାରା 10 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଦେବା ପୂର୍ବରୁ କିମ୍ବା ଆଦେଶରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ବିବାଦଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପରି କୌଣସି ଦାୟିତ୍ୱ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସେହି ମାମଲାର ପ୍ରେରଣ ତୁଳନାରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରେରଣକୁ ଆଦୌ ଅଯୋଗ୍ୟ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ବିବାଦର ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, (i) ହୋଟେଲର ପରିଚାଳନା ଏବଂ (ii) ଏହାର କର୍ମଚାରୀ । ବିବାଦର ପ୍ରକୃତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରେରଣ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଛି । ଆମ ମତରେ, ବିବାଦ ପାଇଁ ଦାୟୀ କେଉଁ ଶ୍ରମିକମାନେ ଦାୟୀ ଥିଲେ ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରେରଣ ଆଦେଶରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଥିଲା ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ଆଧାରରେ ଏହି ପ୍ରତିବାଦ ମଧ୍ୟ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଏହା ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ନହିଁ ଏବଂ ଏହା ଏତଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 କୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ ହୋଇଛି । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯିବାର ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଗଲାଣି, ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଅତିରିକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ମାମଲାର ଯଥାଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରିବେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଦୁରନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ମଦନ ମୋହନ ଭୂୟାଁ

ଅନୁବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।